

Oheinen vetoamus laadittiin Sorbonnessa Pariisissa 26. syyskuuta 2008 pidetyn monikielisyyttä käsitelleen kokouksen yhteydessä (*Etats généraux du multilinguisme*). Tilaisuudessa sen luki Paolo Fabbri.

Vetoomuksen ensimmäiset allekirjoittajat ovat Mme Vigdís Finnbogadóttir

Adonis; Vassilis Alexakis; Etienne Balibar; Tahar Ben Jelloun; Yves Bonnefoy; Barbara Cassin; Michel Deguy; Emmanuel Demarcy-Mota; Claude Durand; Umberto Eco; Paolo Fabbri ; Maurizio Ferraris; Michèle Gendreau-Massaloux; Ghislaine Glasson Deschaumes; Yves Hersant; François Jullien; Julia Kristeva ; Eduardo Lourenço; Amin Maalouf; Robert Maggiori; Federico Mayor ; Ariane Mnouchkine; Edgar Morin ; Manoel de Oliveira ; Jacqueline Risset; Fernando Fernandez Savater; Antonio Tabucchi ; Jürgen Trabant; Heinz Wismann

Vetoomus eurooppalaisen käännöspolitiikan puolesta

Eurooppa ei voi rakentua kunnioittamatta kieltensä moninaisuutta, muutoin se kieltää itsensä. Sille on tarjolla kaksi tietä: joko laajentaa turvautumista "kompromissien murteeseen" yhteyksien edistämiseksi kollektiivisen köyhtymisen uhalla tai nauttia kielellisestä monimuotoisuudesta ja suojella sitä parantamalla molemminpuolista ymmärrystä ja todellista dialogia.

Euroopan unioni on huolehtinut tavaroiden, pääoman ja ihmisten vapaasta liikkumisesta ainakin väliaikaisten rajojensa sisäpuolella. Sen on aika huolehtia tiedon, teosten ja mielikuvitusmaailman liikkumisesta ja solmia uudelleen suhteet historiallisen Euroopan tapahtumiin. Eurooppalaisten on aika oppia puhumaan keskenään omilla kielillään. Euroopan kielten arvostaminen auttaa saamaan aikaan sovinnon kansalaisten ja Euroopan välille. Kääntämisellä on siinä merkittävä poliittinen rooli.

Kieli ei ole vain kommunikaation väline, pelkkä palvelu, se ei ole ainoastaan säilytettävä perintö tai identiteetti. Jokainen kieli on erilainen maailmaan heitetty verkko, se on olemassa vain vuorovaikutuksessa muiden kanssa. Kääntämällä syventää omaa ja toisen ominaislaatua: on ymmärrettävä ainakin kahta kieltä voidakseen tietää itse

ainakin kanta kieltä vortakseen tetaa use
puhuvansa yhtä.

Kääntäminen merkitsee identiteettien ylittämistä ja erilaisuuksien kokemista, ja sen on oltava Euroopan julkisen keskustelun ytimessä, jonka rakentaminen kuuluu kaikille, niin kansalaisten ja instituutioiden tasolla kuin kulttuurissa, sosiaalikäsymyksissä, politiikassa ja taloudessa.

Vetoammekin todellisen eurooppalaisen käännöspolitiikan toteuttamisen puolesta. On saatava liikkeelle kaikki kulttuurielämän toimijat (opetus, tutkimus, käännösala, kustannusala, taiteet ja mediat) sekä organisoitava niin unionin sisäinen dynamiikka kuin sen ulkopoliittika takaamalla konkreettisesti muiden kielten vastaanotto Euroopassa sekä Euroopan kielten ymmärtäminen muualla maailmassa.

Kääntämisen avulla eurooppalainen projekti ammentaa itselleen uudistunutta voimaa.